

[Rager.]

gjort nogle Særbemærkninger, det Mindretal, paa hvis Vegne det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft nu talte. Jeg tror ikke, der er nogen Anledning til paa nærværende Tidspunkt at indlade sig paa nogen Diskussion. Jeg hilser med Glæde, at vi kan føre den Linie videre, at de fire store Partier stadig enes om denne Lovgivning.

Jeg vil gerne minde om, at Initiativet i sin Tid til at tage hele dette Spørgsmaal op til Undersøgelse blev taget af Indenrigsministeren, der dengang nedsatte Gas-kommissionen, som under Højesteretsdommer Jesper Simonsens overlegne Ledelse inden for et forholdsvis kort Tidsrum naaede til at afgive en Betænkning, som samlede alle de forskellige Anskuelser, der i Forvejen havde været paa disse Omraader, og nogen Tid efter forelagde Ministeren det første Forslag til Opbygning af hele den Organisation og alle de Ting, der drejer sig om Civilbefolkningens Beskyttelse, inden for de Rammer, hvor det overhovedet er muligt at gøre noget, i hvert Fald naar de økonomiske Ofre skal være rimelige. Det er ikke lidt, der er bygget op i den Tid, og det forekommer mig, at det Fundament, der er bygget paa, og den Bygning, der roligt, men stadig fremadskridende er bygget op, tjener den Minister til Ære, som har Ansvaret for, hvorledes Opbygningen er sket. Det har ikke altid været de letteste Arbejdsvilkaar, der har været givet Ministeren, for der er nu engang Hedsporere til, ligesom der er Hysterikere, og paa Omraader som dette er der naturligvis god Jordbund for dem, der agter at benytte sig af de Midler, som de af mig nylig klassificerede Personer ofte anvender.

Der kunde jo uden Tvivl være gjort uhyre mange Fejltrin undervejs, kostbare Fejlgreb, men dette er, saa vidt jeg kan se, i det store og hele undgaaet. Jeg ved vel, at Kommunerne har beklaget sig over, at Indenrigsministeren har forlangt for meget af dem; jeg nævnte her ved Sagens første Behandling, at f. Eks. Borgmester Christensen i Aarhus ved en Lejlighed havde peget paa, at A-, B- og C-Byerne blev belæsset med Instruktioner og Cirkulærer fra Indenrigsministeriet. Det er jo ganske naturligt, at naar noget saadant nyt skal bygges op, kommer der økonomiske Byrder, som natur-

ligt de, der skal skaffe Pengene til Kommunernes Økonomi, i nogen Grad bliver betænkelige ved. Men saaledes som der er gaaet frem, mener jeg, der maa fortsættes, og jeg vil gerne sige her, at hver Gang der har været peget paa, at dette eller hint burde eller skulde være gjort, har en Undersøgelse vist, enten at det var under Arbejde, eller at den paagældende Ting ikke var sagligt paakrævet eller var mindre paakrævet. Derfor tror jeg, det vil være heldigt, om vi alle arbejder videre paa samme Linie, som vi har gjort hidtil, og søger at gøre dette Arbejde til et stadig sagligt Arbejde. Og jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister som hidtil vil bevare Hjernen klar, naar det drejer sig om disse Spørgsmaal, uanset eventuelle Overlægers eller Politimestres eller andre højere Embedsmænds mindre velovervejede Ytringer.

Der er en Ting, jeg ikke kan afholde mig fra at gøre en Bemærkning til; det er Slutningen af Mindretallets Betænkning, hvor man mener, at der skal aabnes Adgang for alle danske Borgere til frivilligt at stille sig til Raadighed for Fædrelandets Forsvar. Jeg gør opmærksom paa, at en saadan Adgang om end i begrænset Omfang er aabnet for en vis Klasse Borgere i de sidste Forsvarslove af 1937, men det er ganske karakteristisk, at denne Vej overhovedet ikke er benyttet af nogen af de paagældende, som havde Mulighed for det, og jeg hører nu engang til dem, der mener, at der er mere Glæde ved nogle enkelte retfærdige, der gaar ind under de Vilkaar, som Lovgivningsmagten har givet dem paa de Tidspunkter, hvor Uddannelse finder Sted, end ved dem, der i en given Situation gerne vil stille sig i Positur. Det er mærkeligt, naar der er denne stærke Trang, at den saa slet ikke har vist sig hos en eneste af dem, for hvem Mulighederne har været aabnet.

Jeg skal hermed anbefale Ændringsforslagene til Vedtagelse.

Edvard Sørensen: Da vor Ordfører er forhindret i at tage Ordet ved denne Behandling, vil jeg gerne paa mit Partis Vegne anbefale de stillede Ændringsforslag. Naar mit Parti ikke har skrevet Særbetænkning saaledes som det konservative Mindretal,